

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 377. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849787640096.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

O!
Jeg elsker dem; jeg holder af at stirre
Dybt ind i himlens hvælving efter dem;
Der, hvor de tindrer i det dybe blå,
Så de kan lignedes ved min Myrrhas øjne;
Jeg holder af at skue deres stråler
Afspejlede i bølgens sølv, der bæver
På Euphrates, når lette vinde kruse
Ved midnat flodens rige, klare strøm;
Imens en sagte luftning sukker gennem
Det liv, der kranser bredden - men, ej ved jeg
Og ænses heller ej, at vide om
De ere guder eller guders bolig,
Som nogle tænker, eller ikkuns lys
For nattens mørke, verdner, eller genskin
Af verdener. I denne uvished
Der noget er så sødt, jeg vil ej bytte
For al chaldæisk lærdom; og desuden,
Jeg ved at alt, hvad støvet vide kan,
Om hvad der findes over, under det,
Er intet. Deres glans jeg ser, - jeg føler
Ved deres skønhed - når de skinner på min grav,
Da ved jeg hverken dette eller hint.